

عنوان مقاله:

بررسی فقهی و حقوقی شیردهی در فقه فریقین

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، علوم اجتماعی و حقوق (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سکینه ملانبارلی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ی الهیات گرایش فقه و مبانی حقوق دانشگاه مازندران، مازندران، ایران

سعید ابراهیمی - استادیار رشته فقه و حقوق دانشگاه مازندران، مازندران، ایران

محمد مهدی زارعی - استادیار رشته فقه و حقوق دانشگاه مازندران، مازندران، ایران

مرتضی گلچویی - کارشناس ارشد حقوق، عضو شورای حل و اختلاف دادگستری گلپا، مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

رضاع به معنای مکیدن شیر از پستان زنی جز مادر نسبی توسط کودک شیرخوار است «رضاع» و فرزند خواندگی از دیدگاه مذاهب اسلامی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. به طوری که خداوند متعال در قرآن کریم آیه ای را به این مسئله اختصاص داده است که نشان دهنده اهمیت این موضوع از نظر شارع مقدس می باشد. مسئله رضاع، همچنین از موضوعات مهم فقهی است که علمای اهل سنت و فقهای شیعه در خصوص آن نظرات مختلفی ارائه کرده اند. در این پایان نامه سعی شده است که به بررسی این دو دیدگاه در این مسئله پرداخته شود. روش تدوین این پژوهش توصیفی، تحلیلی و مبتنی بر داده های کتابخانه ای از منابع اصیل فقه شیعه و اهل سنت می باشد. شرع مقدس اسلام به رضاع به اندازه ای اهمیت داده که آن را از حیث احکام محرمیت، مانند نسب قرار داده است. در واقع شارع مقدس خواسته از راه ایجاد محرمیت ناشی از رضاع در کنار دیگر تدابیر احکام شرعی به توسعه و تعمیق روابط و مناسبات اجتماعی بپردازد و از مهم ترین احکام واجب می باشد که در زندگی انسان اهمیت دارد، پس به اهمیت شیردهی و احکام آن در رابطه با جریانات زندگی کودک شیرخوار تا ازدواج و رابطه خانوادگی اش از حیث نسب و رابطه زناشویی وی، راه می یابد. برای اینکه این شیر گرفته شده، یک شیردهی طبیعی است که از طریق رابطه بین سینه (پستان) شیردهنده و دهان کودک شیرخوار ایجاد می شود. بنابراین این اهمیت این مساله به خاطر رابطه مستقیم با زندگی انسان، برجسته است و با دلیل محکم، بر احکام فراوانی که اختصاص بر حلال و حرام و ممانعت از ارث دارد، ثابت شده است. سوال مهم در این تحقیق این است که؟ آثار رضاعت چیست و آیا تنزیل رضاع به نسب در حدیث شریف «یحرم من الرضاع ما یحرم من النسب» منحصر به عناوین محرم مصرح در نصوص شرعی است یا شامل عناوین دیگری که از آن ها نامی به میان نیامده است. آیات و روایات فراوانی از اهل البیت (علیهم السلام) و نظرات دانشمندان مذاهب مختلف بر اساس دلائل عقلی و نقلی در ایجاد و استنباط احکام شیردهی استوار است، باعث شده که احکام و قواعد فقهی و استثنای در رابطه با (احکام شیردهی) وضع کنند. آنچه به عنوان نتیجه این پژوهش می توان بیان کرد اینکه هر دو گروه در حکم «رضاع» با همدیگر اتفاق نظر دارند و اختلاف آنها فقط در موضوع «رضاع» می باشد.

کلمات کلیدی:

رضاع، محرم، نامحرم، فقه اسلامی، مذاهب، نسب، فحل، صاحب اللبن، مرضعه، مرتضع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1885227>

